

Λκ 10,30-37

‘Η παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη

Ἔχετε ἀκούσει, παιδιά, γιά τούς ὀρειβάτες πού κάνουν πορεῖες καί ἀνεβαίνουν στίς ψηλές κορυφές. Χρειάζεται πολὺς κόπος, ἀλλά εἶναι μεγάλη ἡ χαρά τους, ὅταν ἀπολαμβάνουν τό μαγευτικό θέαμα ἀπό κεῖ ψηλά.

Δέν ξέρω ἂν κάποιοι ἀπό σᾶς γίνετε ὀρειβάτες μεγαλώνοντας. Μπορεῖτε ὅμως κι ἀπ’ αὐτή τήν ἡλικία νά κατακτήσετε μιά ψηλή κορυφή, τήν ψηλότερη ἀπ’ ὅλες! Χρειάζεται, βέβαια, πολὺς κόπος, ἀλλά ἡ χαρά σας θά ’ναι μεγάλη.

Ποιά εἶναι αὐτή ἡ κορυφή, ἡ ψηλότερη ἀπ’ ὅλες; **Ἡ κορυφή τῆς ἀγάπης!**

Πῶς μπορούμε νά τήν κατακτήσουμε θά δοῦμε σήμερα μέσα ἀπό μιά παραβολή πού εἶπε ὁ Χριστός μας, τήν **παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη**.

Κάποτε ἓνας ἄνθρωπος ξεκίνησε ἀπό τά **Ἱεροσόλυμα** γιά νά πάει σέ μιά ἄλλη πόλη τῆς Παλαιστίνης, τήν **Ἱεριχώ**. Ἡ διαδρομή αὐτή ἦταν ἐπικίνδυνη. Ἡ ἀπόσταση ἀνάμεσα στίς δύο πόλεις ἦταν μεγάλη καί ὁ δρόμος ἐρημικός καί δύσβατος. Πολλές φορές κρύβονταν ἐκεῖ ληστές καί ἔστηναν ἐνέδρες στοὺς περαστικούς. Σέ μιά

τέτοια ἐνέδρα ἔπασσε καί ὁ ἄνθρωπος τῆς ἱστορίας μας. Περικυκλώθηκε ἀπό ληστές, πού τοῦ ἄρπαζαν ὅ,τι εἶχε μαζί του καί, στήν προσπάθειά του ν' ἀντισταθεῖ, τοῦ ἔσκισαν τά ροῦχα του καί τόν χτύπησαν θανάσιμα. Ἐφυγαν καί τόν ἐγκατέλειψαν μισοπεθαμένο!

Πονοῦσε ὁ δυστυχησμένος ἄνθρωπος! Πονοῦσε στό σῶμα, ἀλλά καί στήν ψυχή γιά τό κακό πού τόσο ἄδιστα τοῦ ἔκαναν. «Τώρα», σκεφτόταν μέσ στόν πόνο του, «θ' ἀφήσω ἐδῶ στήν ἐρημιά τήν τελευταία μου πνοή».

Δέν πέρασε ὅμως πολλή ὥρα καί νά, φάνηκε στόν δρόμο ἓνας **ιερέας**. Εἶχε τελέσει μᾶλλον τά ἱερατικά του καθήκοντα σά Ἱεροσόλυμα καί ἐπέστρεφε στό σπίτι του. Ἀπό μακριά διέκρινε καταγῆς τόν χτυπημένο ἄνθρωπο. Τί θά περιμέναμε, παιδιά, νά κάνει; Νά τρέξει ἀμέσως νά τόν βοηθήσει, ἔτσι δέν εἶναι; Ἐντούτοις, δέν πλησίασε. Πέρασε στήν ἄλλη μεριά τοῦ δρόμου καί συνέχισε γοργότερα νά προχωρεῖ.

Σέ λίγο περνᾷ ἀπό κεῖ ἓνας **λευίτης**· οἱ λευίτες ἐργάζονταν στόν Ναό, βοηθοῦσαν τούς ἱερεῖς. Αὐτός πλησίασε καί διαπίστωσε ὅτι ὁ ἄνθρωπος βρισκόταν σέ ἄθλια κατάσταση. «Ληστές θά τόν χτύπησαν», σκέφτεται. «Ἄν εἶναι κρυμμένοι κάπου ἐδῶ κοντά, κινδυνεύω· ἴσως ἐπιτεθοῦν καί σέ μένα!». Φεύγει, λοιπόν, κι αὐτός· ἀπομακρύνεται χωρίς νά βοηθήσει.

Ὁ πληγωμένος ἄνθρωπος πονᾷ ὀλοένα καί περισσότερο. Ὅχι μόνο ἀπό τίς πληγές τῶν λησῶν, ἀλλά ἀκόμη πιό πολύ ἀπό τήν ἀδιαφορία τῶν περαστικῶν. Θά μπορούσαν νά τόν σώσουν, μά τόν ἄφησαν ἀβοήθητο! Ἡ ὥρα περνοῦσε, οἱ δυνάμεις του τόν ἐγκατέλειπαν. Ἦταν πιά ἀμφίβολο ἂν θά περνοῦσε ἄλλος διαβάτης. Μά κι ἂν περνοῦσε, τάχα θά τόν βοηθοῦσε; Ἦταν καταδικασμένος, λοιπόν, νά πεθάνει μόνος κι ἀβοήθητος στήν ἐρημιά...

Νά, ὅμως, πού φάνηκε κάποιος ἀκόμη. Ἦταν ἓνας **Σαμαρείτης**· καταγόταν δηλαδή ἀπό μιά γειτονική ἐπαρχία, τή Σαμάρεια. Οἱ Σαμαρεῖτες εἶχαν ἔχθρα μέ τούς Ἰουδαίους. Οὔτε κἂν μιλοῦσαν μεταξύ

τους. Πλησιάζει, ωστόσο, ο Σαμαρείτης και βλέπει τόν δύστυχο Ίου-δαῖο γεμάτο πληγές να ξεφυγᾷ μέσα στον πόνο και στήν ἐγκατά-λειψη. **Πόνεσε ἡ ψυχὴ του!** Τί κι ἂν ὑπῆρχε ἔχθρα μεταξύ τῶν δυό λαῶν; Ἡ ἀγάπη τόν σπρώχνει πρὸς τόν συνάνθρωπό του. Κατεβαίνει γρήγορα ἀπὸ τὸ ζῶο του. Δέν ὑπολογίζει τοὺς κινδύνους πού δια-τρέχει, δέν σκέφτεται ὅτι κινδυνεύει καὶ ἡ δική του ἡ περιουσία καὶ ἡ ζωὴ του ἀκόμη. Σκύβει μέ στοργή πάνω ἀπὸ τόν δυστυχισμένο ἄνθρωπο καὶ τοῦ προσφέρει, ὅσο μπορεῖ, τίς πρῶτες βοήθειες. Εἶχε μαζί του **λάδι καὶ κρασί**, ὅπως συνήθιζαν τότε ὅσοι ταξίδευαν. Χύνει, λοιπόν, τὸ λάδι πάνω στὶς πληγές γιὰ νὰ μαλακώσουν· χύνει καὶ κρασί, ἀντὶ γιὰ ἄλλο ἀντισηπικό. Σκίζει, ἔπειτα, κομμάτια ἀπὸ τὰ ρούχα του, γιὰ νὰ τὰ κάνει **ἐπιδέσμους** καὶ νὰ δέσει τὰ τραύματα. Καὶ ἀψηφώντας τόν κόπο, σηκώνει τόν πληγωμένο καὶ **τόν ἀνεβάζει πάνω στὸ ζῶο του**. Ὁ ἴδιος βαδίζει πεζός καὶ κρατᾷ προσεκτικά τόν τραυματισμένο, μὴ τυχόν πέσει, ἀνήμερος καθὼς εἶναι. Φτάνουν σ' ἓνα πανδοχεῖο. **Ὅλο τὸ βράδυ** ὁ Σαμαρείτης μένει κοντὰ σὸν ἄγνωστο τραυματία καὶ στοργικά τόν φροντίζει. Τὴν ἐπόμενη μέρα, πρὶν φύγει, δίνει σὸν ξενοδόχο **δυὸ δηνάρια**, σχεδόν δυὸ μερο-κάματα, καὶ τοῦ λέει: «Κράτησε ἐδῶ τόν ἄνθρωπο καὶ φρόντισέ τον ὅσο καλύτερα μπορεῖς, γιὰ νὰ γίνει καλά. Ἐγὼ θὰ ξαναπεράσω καὶ θὰ σοῦ πληρώσω ὅ,τι ἐπιπλέον ζοδέψεις».

Τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης

Συγκινητική, σ' ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη τοῦ καλοῦ Σαμαρείτη! Στὴ συμπαράστασή του βλέπουμε, παιδιά, τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη εἶναι μιά σκάλα πού ἀνεβάζει σὸν οὐρανό. Ἄς δοῦμε σήμερα πέντε σκαλοπάτια, πέντε γνωρίσματά της (βλ. *ἐποπικὸ ὑλικό*). Κρατῆστε τα στά πέντε δάχτυλά σας καὶ γράψτε τα μέσ στήν καρδιά σας:

α) Ἀγάπη πρὸς ὅλους. Ὁ Σαμαρείτης ἔδειξε ἀγάπη σὸν πληγωμένο Ἰουδαῖο, παρότι ὑπῆρχε ἐχθρότητα ἀνάμεσα στοὺς Ἰουδαίους καὶ στοὺς Σαμαρεῖτες. Πάνω ἀπὸ τίς ἔχθρες καὶ τίς διαφορὲς ἔβαλε τὸ χρέος τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη δὲν κάνει διακρίσεις. Κι ἐμεῖς νὰ βάλουμε σὸχο στὴ ζωὴ μας: ν' ἀγαποῦμε ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους!

β) Ἀγάπη ἔμπρακτη. Ὁ Σαμαρείτης δὲν ἔδειξε τὴν ἀγάπη του μόνο μὲ τὰ λόγια ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἔργα του. Ἔσκυψε καὶ περιποιήθηκε ὁ ἴδιος τὸν πληγωμένο ἄνθρωπο, τὸν πῆγε ὡς τὸ πανδοχεῖο, ἔμεινε μαζί του ὅλη τὴ νύχτα, ἔδωσε ἀπὸ τὰ χρήματά του σὸν ξενοδόχο γιὰ νὰ τὸν φροντίσει ἀκόμη περισσότερο! Ἡ ἀγάπη φαίνεται στὴν πράξη. Μὲ πολλοὺς τρόπους μποροῦμε νὰ προσφέρουμε ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη μας· μ' ἓναν καλὸ λόγο, μὲ μιὰ ἐξυπηρέτηση, μὲ μιὰ ἐπίσκεψη. *(Προκαλοῦμε τὰ παιδιά νὰ μᾶς ποῦν διάφορες πράξεις ἀγάπης· ἔχει γίνεи ἤδη ἀναφορὰ σ' αὐτὸ τὸ θέμα σὸ 8ο μάθημα).* Ἀγάπη εἶναι νὰ βοηθήσω στὰ μαθήματά του ἓναν συμμαθητὴ μου, νὰ ἐπισκεφτῶ ἓναν ἄρρωστο σὸ νοσοκομεῖο, νὰ πῶ ἓναν γλυκὸ λόγο σὲ κάποιον λυπημένο, νὰ κάνω συντροφιά σ' ἓναν ἄνθρωπο πού ζεῖ μόνος ἢ εἶναι σὸ κρεβάτι ἄρρωστος. Ἀγάπη εἶναι νὰ δανεῖζω τὰ πράγματά μου σ' αὐτοὺς πού δὲν ἔχουν, νὰ ἐξυπηρετῶ ὅποιον μοῦ τὸ ζητήσῃ, νὰ βοηθῶ τοὺς γονεῖς καὶ τ' ἀδελφία μου χωρὶς νὰ γκρινιάζω. Ἀγάπη εἶναι νὰ χαίρομαι μὲ τίς ἐπιτυχίες τῶν ἄλλων. Ὑπάρχουν τόσοι τρόποι νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας!

γ) Ἀγάπη χωρὶς συμφέρον. Εἶχε κάποιο συμφέρον ὁ Σαμαρεῖτης ὅταν ἔκανε τὸ καλὸ; Περίμενε νὰ τοῦ τὸ ἀνταποδώσῃ ὁ πληγωμένος ἄνθρωπος; Ἀσφαλῶς ὄχι! Κανένα συμφέρον δὲν εἶχε. Πρόσφερε τὴ βοήθειά του χωρὶς νὰ περιμένῃ τίποτε. Ὅταν δείχνουμε τὴν ἀγάπη μας -προσοχή!- δὲν ζητοῦμε ἀνταπόδοση. Νὰ σοῦ κάνω, δηλαδή, μιὰ ἐξυπηρέτηση γιὰ νὰ μοῦ κάνεις καὶ σύ. Ὅχι! Ἀγαπᾶμε χωρὶς ἀνταλλάγματα, χωρὶς νὰ ζητᾶμε τίποτε γιὰ τὸν ἑαυτὸ μας!

δ) Ἀγάπη μυστική. Μήπως ἔκανε τό καλό ὁ Σαμαρείτης γιά νά τόν δοῦν οἱ ἄλλοι; Γιά νά τόν ἐπαινέσει κανεῖς; Ὁχι. Οὔτε στή συνέχεια βγῆκε νά διαλαλήσει τήν ἀγαθοεργία του. Ἔτσι κι ἐμεῖς νά προσφέρουμε τήν ἀγάπη μας, ὄχι γιά νά μᾶς ποῦν «μπράβο» οὔτε γιά νά δείξουμε στούς ἄλλους πόσο καλοί τάχα καί σπλαχνικοί εἴμαστε. Οἱ μυστικές πράξεις ἀγάπης σημειώνονται στό βιβλίο τ' οὐρανοῦ! Τίς βλέπει ὁ Θεός καί τίς βραβεύει.

ε) Ἀγάπη μέ θυσία. Ἄν παραστήσουμε τήν ἀγάπη μέ μιά σκάλα πού μᾶς ἀνεβάζει στόν οὐρανό, τό ψηλότερο σκαλοπάτι της εἶναι ἡ θυσία! Πόσες θυσίες ἔκανε ὁ καλός Σαμαρείτης; Θυσίασε χρόνο, κόπο, χρήματα... Ἐβале σέ κίνδυνο τήν ἴδια τή ζωή του! Ἐμεῖς μποροῦμε νά κάνουμε θυσίες γιά τούς ἄλλους; Μποροῦμε νά θυσιάσουμε λίγο ἀπό τόν χρόνο μας, ἀπό τό παιχνίδι μας, ἀπό τό χαρτζιλίκι μας... Δείχνει εὐγενική καί ἥρωική ψυχή ἡ προθυμία νά μοιραστοῦμε κάτι δικό μας γιά νά τό χαροῦν καί οἱ ἄλλοι!

Ἡ ἀγάπη, λοιπόν, εἶναι **μιά σκάλα πού μᾶς ὁδηγεῖ στόν οὐρανό, στόν παράδεισο!** Ἐπιπλέον, φέρνει τόν παράδεισο στή γῆ μας! Ἄν ἐμεῖς ἀγαποῦμε ὅλους τούς ἀνθρώπους ἔμπρακτα, χωρίς συμφέρον, ἂν μυστικά κάνουμε θυσίες γιά τούς ἄλλους, τότε δημιουργοῦμε γύρω μας ἕναν ἐπίγειο παράδεισο! Κάνουμε γύρω μας τούς ἀνθρώπους εὐτυχισμένους, ἀλλά καί ἡ δική μας ἡ καρδιά πλημμυρίζει ἀπό εὐτυχία!

Καθώς πλησιάζουν τά Χριστούγεννα, ἡ γιορτή πού φανερώνει τή μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ σέ μᾶς, θά θέλατε, παιδιά, νά δείξουμε κι ὅλοι μαζί τήν ἀγάπη μας σέ κάποιους πονεμένους ἀνθρώπους; (Προτάσεις γιά κοινή φιλανθρωπία: π.χ. ἐξόρμηση σέ κάποιο φιλανθρωπικό ἴδρυμα ἢ σ' ἕνα νοσοκομεῖο, ἐπίσκεψη σ' ἕναν ἄρρωστο ἢ σ' ἕνα μοναχικό πρόσωπο, συγκέντρωση χρημάτων σ' ἕναν κοινό κουμπαρά καί ἐτοιμασία δέματος γιά μιά φτωχική οἰκογένεια ἢ συνεισφορά στό συσσίτιο τῆς ἐνορίας. Θά εἶναι ὁμορφὴ ἐμπειρία

για τα παιδιά αν κάποια από τις παραπάνω προτάσεις πραγματοποιούνταν πριν από τα Χριστούγεννα).

‘Η αγάπη ανεβάζει
ἀπ’ τή γῆ στόν οὐρανό.
Στολισμένη εἶναι μέ ἔργα
πού ἀρέσουν στόν Θεό

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. «Ἡ σκάλα τῆς ἀγάπης»: ὕλικό γιά ἐκτύπωση.
2. Κατασκευή: Τσαντάκι πρώτων βοηθειῶν.